

[Viggo Starcke.]

drede folkeslag samlet, og Sovjetrusland holder 12 europæiske folkeslag under sit herredømme. Hvis man udelukkende ser på de landgeografiske grunde, de geopolitiske grunde, må man indrømme, at der er en vis basis for at overveje de interesser, som skulle binde vesteuropa og østen sammen. Dertil kommer, at Sovjetrusland står med et stort krigsberedskab, og at det har meget levende og aktive femtekolonner i andre lande. Østblokken er en realitet, men det ligger sådan for de nordiske landes vedkommende, at rent racemæssigt, rent folkeligt, historisk og ideologisk er der ingen nær tilknytning mellem Norden og østblokken, og i befolkningen er det sådan, at et overvældende flertal ville vende sig mod en tilslutning dertil.

Den ærede ordfører for det kommunistiske parti spurgte, om Danmark følte sig truet. Danmark føler sig ikke truet af Rusland, men Danmark føler sig forurolet over de danske kommunisters aktivitet. Danmark føler sig forurolet over den ærede ordførers aktivitet, som man ikke altid kan se tjener Danmarks interesser. (*Aksel Larsen*: Er det derfor, vi skal have alliancer?). Det ærede medlem hr. Aksel Larsen arbejder meget kraftigt for sit lands interesser, men der er grund til at spørge, hvilket land det er, der er hans. (*Aksel Larsen*: Danmark).

Imod Vesten ligger forholdene anderledes end imod Østen. Imod vest har vi samarbejde, mod vest har vi frihed, mod vest har vi kapitalisme i form af privatkapitalisme, og mod vest har vi monopolisme i form af privatmonopolisme. Der har mod vest fundet en stor demobilisering sted i de første år efter krigen. Store landområder er blevet sat i frihed, og ser man på en globus, så vil man se, at havet er det, der binder den vestlige verden sammen, således at de oceanopolitiske grunde i høj grad knytter Skandinavien til den vestlige verden. Foruden disse grunde findes der et nært samarbejde mellem de engelsktalende folk og de nordisktalende folk, i deres race, i deres historie, i deres folkelige forudsætninger, i deres ideologi, i deres sociale, politiske og religiøse institutioner.

Jeg vil gerne bede om tilladelse til et kort citat. Det er Englands største nulevende historikskriver, professor George Macaulay Trevelyan fra Cambridge universitet som i et forord til Toyne's „The Scandinavians in History“, som kom for nogle måneder siden, siger følgende:

„Vi er alle klar over vort slægtskab med dem, den gæld vi står i i fortiden og vor

lighed med dem i nutiden. Vi er sandelig blod af deres blod og ben af deres ben.“

Det er meget kraftigt sagt, og jeg tror, at det er noget, som giver basis for visse følelsesmæssige forudsætninger.

Midt imellem den østlige verden og den vestlige verden ligger de tre nordiske lande, ret små nationer, nationer, som føler sig forurolet over den internationale spænding. Det største af de nordiske lande er Sverige, og Sverige har fra naturens hånd ret gunstige betingelser for et forsvar, og Sverige har desuden et værn af betydelig effektivitet. Dertil kommer, at Sverige gennem to verdenskrige har haft den erfaring, at landet har kunnet holdes udenfor krigen og holde sig neutralt. Endelig ligger Sverige således, at det med sit ansigt op til den botniske bugt og Finland og med den gamle sympati, der eksisterer mellem Sverige og Finland, føler sig forpligtet overfor Finlands skæbne. I Sverige er der en stærk kærlighed til demokrati, til frihed, og en stærk modvilje imod diktatur. Alle disse ting tilsammen gør, at Sverige er indstillet på et skandinavisk samarbejde, men at det kun ønsker et skandinavisk samarbejde, men ikke samarbejde med nogen anden større magtblok.

Norge har fra naturens hånd usædvanlig gunstige betingelser for et forsvar, men det mangler et militært værn. Det norske folk har oplevet den tyske besættelse og terrorregimentet og ønsker ikke en gentagelse. Det norske land ligger med hele sin lange forrevne vestkyst op til Atlanterhavet. Den store norske flådes tonnage besejler disse farvande. Det norske folks frihedsfølelse og dets store selvstændighedsfølelse er store værdier i folket, og det norske folk har store interesser i et skandinavisk samarbejde, men føler sig også af naturlige grunde knyttet til Atlanterhavet, den vestlige verden, og har derfor også stærke vestlige sympatier.

Danmark har fra naturens hånd meget ugunstige betingelser for et forsvar, og da vi desuden også mangler et værn, er Danmark i øjeblikket isoleret, værgeløst. Vi har også oplevet den tyske besættelse, og vi må erindre, at Danmark ikke blot er et skandinavisk rige, men derved, at Grønland og Færøerne hører til det danske rige, også et Atlanterhavsrige.

Vi fra vor side ser sådan på det, at et isoleret, værgeløst Danmark ikke vil være i stand til at bygge et værn op, som har nogen effektivitet. Den effektivitet, et isoleret Danmark vil kunne opnå af et værn, vil være nogenlunde lige stor, hvad enten man ofrer 10 mill. kr. eller 20 milliarder kr. derpå. I 1807 havde Danmark en af Europas